

"A derék nem fél az időtől mohától"

Pogány Bercei

Nem volt éppen veszedelmes,
 Haramia fajta,
 Származása tisztességes
 Csak korán lett árva:
 Előbb édes anyja ment el
 Ez árnyék világból
 Neje is lett nagyva menten
 Están pútót fátót.
 De ha őt elhagyta már
 Soh' se nagyon bánta;
 His korában már felmászott
 Minden szülső fára,
 Hát az erdőn, hol kertesben
 Csak garvaja kára
 Aként van a gyümölcsös fenn,
 Hogy ne veszen kárba.
 És ha más csint kedvűlt vesni
 Ő volt nagymestere.
 Fánadvágot a his Bercei
 Soha sem kímélte.
 Nyargalóni gyakran tellett
 Mint kis kedve terget
 Vakmerő volt, löve kermest
 Nem használt ő nyergest.
 Két telintélt ismert csak még
 Istent is az apját
 (Az utóbbi is nyugorik, nég,
 Hant tararja hánvát)
 De a fii nem volt szokva
 Szorong pütyergéshez
 Ha a sorosa már így horta
 Nem sir, ársbár éver.
 Szive jó volt, sáinaranyból
 Kiállt minden próbát
 His legény lett a fiuból
 Edzett, jól ki próbált
 Iskolába vitte gyámja
 Nem baj, megse érzi
 Csre jó van, azt se bánja
 Dolgát Bercei érsi.
 Tánt az akademiába
 Vált belőle férti
 Feje tudománymányot tára
 Ha valaki kérví
 Eset telket évet miltak
 Mire nagykonis lett

Gyámkerestöt szabadulva
 Most kedvére élhet
 Elveri a szabadságot
 Csak egy mitőt neteg
 Kivevénkáró sprikk dániát
 Minden asszony nevet
 Szár méntfölné, jól ki kerül
 Elpirút, ha látja;
 Már pedig ha lovára ül
 Minden ablak tárova,
 Néz utánna az apraja
 No hát még a nagya!
 Bereri úr ezt mindig tudja
 Fejét felemen hordja.
 Tobb éere esipőre téve
 Még csak megse billen
 Áin, hogy kicsit körül nérne
 Fej, azt neadj' Isten!
 Egyszer történt csak, hogy Bereri
 Kijött a sódrabot
 Somerösi emlégetik
 Szóta javabot
 Ugyanis egy úri ember
 Biralathoz látott
 Bereri meg rimonda erre:
 Nem érkel tanácsot.
 Ettől fogva respektálja
 Őt asszony is férfi
 Ha jön, akkor jónak látja
 Előle ki térni.
 Anke tudjuk a nemes vér
 Magát nemtagadja,
 Pozány Bereri a mit igér
 Azt mindig be váltja.
 Történt egyszer, hogy rimonda
 Pársaságban éppen
 Dö"zlocsit majd megállítja
 Leggyorsabb menésben
 Rögtön követé fogadás
 Csak két hekkó sörben
 Indul sot liváncsi pajtas
 Leskelődnek sörnyen.
 Tóna vonat intezetnek
 Már messziről róla
 Az emberek csörne vesznek
 Egy urat az úba'

Gépiér a veérjelex adja,
 Bereri meg se moródiú,
 Nyugodtan ült a vágányra
 A gyökossi lassú
 Mert szabály hogy a gépiér ha
 Érne veszi, baj van,
 Büntetés nék terke alatt
 Meg kell állni nyomban.
 Pogány Bereri ért jött kiúta,
 És dy nyugodt képpel
 Hogy megáll a vonat, várta
 Ugyis volt a képpen.
 Feljes lett így györedelme
 A kupéba szálla,
 Diadallal intgetve
 Hogy: Alászolgája!
 Bontjai is vannak neki
 Méjpedig háromság
 Kiven a harát szereti
 S becsület, barátság.
 Néha artán, kébe hóba,
 Védreteret íté
 Akkor erifrán össrehorija
 Hogy a sor szent csal nék
 Ekes nythmusokban szörja,
 Sajpad a ki hallja.
 Körbe szállni. Tsten óvja
 Mindjárt szörnyet halna.
 Van aromban Bereri úrnak
 Gyöngé oldala ser
 Ha erigányot magyart hívna
 Mindjárt észerey lesz.
 A villanyok a szörása
 Hogy villanyhoz csap le,
 Türes bornak a hatása
 Tüéré válik egyre.
 Bereri ha el keseredit
 Ö is tüzböt vesz be,
 Akkor a mürsöt felvisit
 A hetedit égbe.
 Lelke telve kölseérettel
 S hallgat, némán mélyen
 Csak szeméi lobbanak fel,
 Mint a villám éppen.

Arzárara meg fel van írva
A leg-szentebb érte.

"Nőtlen élet szabadsága
Meg nem való a töltés!"

És ez esküt megtartotta,
Nai napig nőtlenség,
Tömlőt élet, milnak élet
És ő' áll erősen.

Többen szólják, hogy rá' érte,
Elsővessett élet.

Bánom is én, mondja erre
Akkor mit beszélhet!

Magyar Tudományos
AKADÉMIA
Főtitkári hivatal.

gr. Nádasdy-
pályamű

f. 1

Érk. 1887. szept. 26.

VI.